یادداشت روز

«جام جم» و معضل «بوروکراسی»

اسماعیل عفیفه
تهیه کننده

● به نظر می‌رسد با توجه به وضعیت فعلی صداوسیما، تغییرات در رسانه ملی اجتناب‌ناپذیر است. این تغییرات را می‌توان از دوجنبه بررسی کرد؛ اول، تغییرات کوتاه‌مدتی است که می‌تواند بسیار مثمرثمر باشد؛ اتفاقاتی که در کوتاه‌مدت حکم یک مسکن را دارد. یکی از این اتفاقات سروسامان‌دادن به مسایل مالی تلویزیون است. اگر شرایط مالی تلویزیون بهتر شود، می‌تواند باعث ایجاد انرژی در گروه‌های برنامه‌سازی شود و کیفیت برنامه‌ها را به‌مراتب بهتر کند. این، نکته بسیار مهمی است. جنبه‌دوم تغییرات که می‌تواند در بلندمدت اتفاقات خوبی را رقم بزند (البته مقصودم در بلندمدت در مقیاس تلویزیون است) شامل تصمیماتی می‌شود که آقای محمد سرافراز اتخاذ کرده ولی هنوز عملیاتی نشده است؛ مثل ادغام شبکه‌های مختلف سیما که بسیار تصمیم مناسبی است و می‌تواند منجر به تعدیل نیرو شود و کیفیت برنامه‌ها را بالا ببرد. سروسامان‌دادن به موضوع اسپانسرها از دیگر اتفاقات مهمی است که باید در تلویزیون صورت گیرد. روی این موضوع می‌تواند کارشناسی صورت بگیرد و از آنجا که بحث حضور اسپانسرها در تلویزیون ضابطه‌مند نیست، نیاز است این موضوع بازتعریف شود. امیدوارم با حضور کارشناسان باتجربه در کنار آقای سرافراز این اتفاق شکل خوبی به خود بگیرد.

اما نکته‌ای که باید به آن توجه ویژه داشت، این است که به عنوان برنامه‌ساز، طی چندسال گذشته مشاهده کردم بدنه بوروکراسی در سازمان صداوسیما بزرگ شده و لطمه زیادی به برنامه‌سازی تلویزیون زده. امیدوارم روی این مساله اعمال‌نظر درستی شود، چون با توجه به ماهیت برنامه‌سازی در رسانه ملی این شکل از بوروکراسی مناسب نیست. از سوی دیگر، در حوزه برنامه‌های نمایشی سروسامان‌دادن به موضوع فیلمنامه‌نویسی و بازکردن خطوط قرمز از دیگر مسایلی است که باید به آن توجه ویژه داشت. صداوسیما طی چندسال گذشته ضررهای بزرگی از این سمت متحمل شده است. در نهایت معتقدم تغییرات خوبی در دوران ریاست آقای سرافراز انجام خواهد شد. امیدوارم نکته‌هایی که من هم به آن اشاره کردم در زمره این تغییرات باشد. آقای سرافراز جزو بدنه صداوسیما و به مسایل و مشکلات مختلف واقف هستند. قطعا برنامه‌های خوبی برای تغییرات اساسی در تلویزیون مدنظرشان هست. ما هم منتظریم که این تغییرات اتفاق بیفتد و به آینده صداوسیما امیدواریم.

پشت بوم

کاش مجلس «نقاش» داشت

حسین عبدالهاشم‌پور

● دیروز روز مجلس بود اما ندیدم هنرمندی به نمایندگان تبریک بگوید؛ چه‌بسا خیلی از اعضای جامعه هنری حتی ندانستند دیروز چنین مناسبتی بود؛ شاید طیف هنری کشور می‌پندارد نمایندگان مجلس آنسان که باید، حقوق آنان را نمایندگی نمی‌کنند. مدت‌هاست هنرمندان تنها اخباری را از مجلس می‌شنوند که یا مربوط به بازبینی فیلم‌هاست یا توضیح از وزارت ارشاد درباره موضوعات مورد اختلاف. اما شاید جامعه هنری حق دارد پرسش کند سهمش از مجلس چیست؟ چرا سطح رابطه مجلس و هنرمندان و اهالی فرهنگ در اندازه سوال‌کردن از جامعه هنری تنزل یافته؟ چرا حضور آنان در کنار هنرمندان، فردای تکیه‌زدن به مسند نمایندگی نایاب می‌شود؟ چرا نمایندگان محترم در رویدادهای هنری همیشه غایبند؟ مگر آنها نمایندگان مردم نیستند؟ مردم دوهفته پیش، پنجشنبه‌روزی، در صف کتابفروشی‌ها بودند، نمایندگانشان کجا بودند؟ چرا برای نمایندگان کسب بودجه ورزشی برای شهرشان در اولویت است اما حکایت بودجه فرهنگ و هنر کشور «سال‌به‌سال دریغ از پارسال است؟» چرا وزارت نفت و کارخانه‌های بزرگ صنعتی مانند ذوب‌آهن، سیمان سپاهان اصفهان و فولاد خوزستان برای ورزش سرمایه‌گذاری میلیاردی می‌کنند و به همین میزان با بخشودگی مالیاتی مواجه می‌شوند اما قانون مشابهی درباره سرمایه‌گذاری در عرصه هنر تصویب نمی‌شود؟ و چراهای دیگر... .

کاش مجلس یک‌نقاش داشت؛ آن‌هم مسلط به سبک انتزاعی، تا حال جامعه هنری را به لطف بیانگرایی رنگ‌ها برای نمایندگان به تصویر می‌کشید. زیرا بعید است هیچ تصویر فیگوراتیوی بتواند این‌همه گلایه را فریاد بزند؛ اما نه، شاید هم بتواند، مثل تابلویی مانند «جیغ» اثر «ادواردمونش» که دوسال پیش با قیمت ۱۲۰میلیون‌دلار در حراج ساتبیز چکش خورد و رکورددار شد.

«احمد پژمان» کلاس آهنگسازی می‌گذارد

ایسکانیوز: احمد پژمان در موسسه نگاه سبز هنرآوران به تدریس تخصصی آهنگسازی و ارکستراسیون خواهد پرداخت. آغاز این دوره از کلاس‌ها از روز دوشنبه ۱۷آذرماه امسال خواهد بود. پژمان، از آهنگسازان برجسته، از سال۱۳۷۰ تابه‌امروز به‌طور پراکنده به تدریس هارمونی، کنترپوآن و آهنگسازی در دانشگاه هنر تهران سرگرم است. او در سال۱۳۴۳ با اخذ بورسیه وارد آکادمی موسیقی وین شد و در آنجا به تحصیل در رشته آهنگسازی پرداخت. برخی از آثار پژمان در این دوره چنان موردتوجه قرار گرفت که توسط ارکستر سمفونیک رادیو و تلویزیون دولتی وین اجرا شد. پژمان پس از پایان تحصیلات به ایران بازگشت و به‌عنوان آهنگساز تالار رودکی و استاد موسیقی دانشگاه تهران مشغول به‌کار شد. در این ایام اپرای جشن دهقان، اپرای دلاور سهند (براساس زندگی بابک خرمدین) و اپرای سمندر را ساخت که هر سه آنها قبل از انقلاب در تالار وحدت اجرا شدند. پژمان در سال۱۹۷۶ برای ادامه تحصیلات راهی دانشگاه کلمبیا (نیویورک) شد. از آثار پژمان در این دوره‌ها می‌توان به کنسرتو برای ۹ساز، راپسودی برای ارکستر، اپرای «جشن دهقان» و اپرای «دلاور سهند» اشاره کرد. این آهنگساز پیشکسوت در زمینه موسیقی فیلم هم سابقه‌ای طولانی دارد که معروف‌ترین آنها را می‌توان موسیقی سریال دلیران تنگستان، سمک عیار و فیلم‌هایی چون چون شازده احتجاب، سایه‌های بلند باد، بوی کافور عطر یاس، خانه‌ای روی آب، یک بوس کوچولو، هنرپیشه، باران و بید مجنون دانست.

پورمحمدی، معاون سیما در گفت‌وگو با «شرق»:

لیست سیاه نداریم

عکس: مهر

بهناز شیربانی: اگر نگوییم «باد»؛ لااقل وزش «نسیم» تغییرات در صداوسیما احساس می‌شود؛ نسیمی که هیچ بعید نیست تا چندی دیگر به بادی تند تبدیل شود. تغییرات در جام‌جم کمتر از یک‌ماه از آغاز ریاست «محمد سرافراز» در رسانه‌ملی، کلید خورده. عزت‌الله ضرغامی که ۱۰سال ریاست سازمان صداوسیما را برعهده داشت، در حالی صندلی ریاستش را در ساختمان شیشه‌ای به سرافراز سپرد که عملکرد او با نقدهای فراوانی روبه‌رو بود. این‌روزها اما صحبت از تغییرات سازمانی است که طی سال‌های گذشته روزهای پرچالشی را پشت‌سر گذاشته؛ از دست‌وپنجه نرم‌کردن با مشکل بودجه و توقف سریال‌ها و برنامه‌های شبکه‌های مختلف گرفته تا خداحافظی بسیاری از رسانه‌ملی و گله هنرمندان از شرایط نابسامان سازمان عریض‌وطویل صداوسیما. در این میان بازگشت علی‌اصغر پورمحمدی به سیما از جمله رویدادهایی بود که با استقبال هنرمندان مواجه شد. پورمحمدی به جایی بازگشته است که دوسال پیش او را برکنار کردند. او پیش از این در دوره ضرغامی، مدیر دوشبکه پنج و سوم سیما بود. انتصاب او به عنوان معاونت سیما با استقبال هنرمندان روبه‌رو شد و بیش از ۵۰۰نفر از آنها که در سال‌های قبل با صداوسیما همکاری داشتند از جمله مهران مدیری، برادران قاسم‌خانی، کمال تبریزی و ابراهیم حاتمی‌کیا از سرافراز برای این انتخاب سپاسگزاری کردند. معاون سیما اخیرا در جلسه‌ای با مدیران شبکه‌سه از تغییرات در تلویزیون سخن گفته. به همین بهانه گپ کوتاهی با او زدیم.

در نشستی با مدیران شبکه‌سه‌سیما اعلام کردید ادغام دوشبکه «تماشا» و «نمایش» در راستای برنامه‌ریزی برای افزایش کیفیت برنامه‌ها در شبکه‌های سیما انجام می‌شود. آیا به‌جز ادغام این دوشبکه تغییرات دیگری از این دست نیز در نظر گرفته شده؟ تلفیق این دوشبکه رسما چه زمانی اتفاق می‌افتد؟

به‌زودی دوشبکه تماشا و نمایش مکمل هم خواهند شد. از نظر ما تلفیق این دوشبکه به جذابیت برنامه‌ها کمک زیادی خواهد کرد. در تلاش هستیم که شبکه نسیم در کل ایران قابل‌مشاهده شود. به‌جز تلفیق دوشبکه تماشا و نمایش تغییر دیگری انجام نخواهد شد. برنامه ما این است که اول ربیع‌الاول دوشبکه تماشا و نمایش ادغام شود و شبکه نسیم جایگزین شبکه تماشا خواهد شد.

این‌روزها صحبت از تغییرات در مجموعه صداوسیما در میان است. یکی از موضوعاتی که چندی قبل بسیار بحث‌برانگیز شد و درواقع به یکی از مسایل چالش‌برانگیز صداوسیما در چندسال اخیر تبدیل شد، قضیه ممنوع‌الکارهاست. آیا برنامه‌ای برای حضور چهره‌هایی که به این واسطه از تلویزیون رفتند، دارید؟

این موضوع تنها به تلویزیون ربط پیدا نمی‌کند و به نهادهای دیگر هم مرتبط است. ما پیگیر حل این مشکل هستیم تا اگر کسی مشکل خاصی در این زمینه ندارد بار دیگر به تلویزیون برگردد.

آیا لیست‌سیاهی در این رابطه وجود دارد؟

خیر، وجود ندارد.

یکی از نقدهای وارده به برنامه‌های مناسبتی سیما طی یکی، دوسال گذشته حضور پررنگ اسپانسرها در سریال‌های تلویزیونی بوده. گفته می‌شود وضعیت مالی صداوسیما کیفیت برنامه‌سازی را در این رسانه با مشکل مواجه کرده است. آیا در دوره جدید حضور در سیما، تصمیمی درباره شرایط مالی و حضور اسپانسرها اتخاذ کرده‌اید؟

در حال حاضر صداوسیما متاسفانه صد ها میلیارد تومان بدهی دارد.

خوشبختانه آقای سرافراز با دولت و مجلس رابطه بسیار خوبی دارند و به‌دنبال رایزنی با این نهادها هستند که به‌زودی مشکلات مالی صداوسیما حل شود. این نهادها باید بیشتر از واقعیتی که به‌لحاظ مالی در صداوسیماست آگاه شوند. سیما نیز بیش از صدمیلیاردتومان بدهی دارد و این مشکل موجب نارضایتی و بعضا بروز مشکلات روحی و روانی در محیط‌های کاری شده است.

در حال حاضر رقم مشخص بدهی‌های صداوسیما چقدر است؟

از رقم دقیق اطلاعی ندارم. می‌گویند بیش از ۴۰۰میلیاردتومان است.

چشم به راه تغییر

بیژن میرباقری

با توجه به سابقه محمد سرافراز در شبکه‌های مختلف سیما و عملکرد مثبت و دقیقی که داشته‌اند، تصور می‌کنم در آینده با تغییراتی مواجه خواهیم شد. این تغییرات سبب می‌شود صداوسیمای متفاوتی پیش‌رو داشته باشیم. زمزمه این تغییرات نیز مدتی است به گوش می‌رسد. فکر می‌کنم نسیم تازه‌ای در صداوسیما وزیدن گرفته هرچند هنوز اتفاقاتی که باید، شکل نگرفته و به‌شکل عملی محقق نشده است. این‌روزها همچنان صداوسیما به‌لحاظ مالی وضعیت خوبی ندارد و همچنان بدهکار است. از سوی دیگر به‌لحاظ محتوایی نیز رویکرد جدیدی تعریف نشده است. همه ما که در رسانه‌ملی کار می‌کنیم، شنیده‌ایم که قرار است اتفاقات جدیدی رخ دهد و از آنجا که در دولت تدبیر و امید زندگی می‌کنیم باید امیدوار به آینده باشیم و با این امید زندگی کنیم. محمد سرافراز مدیر عملگرایی است و این را ثابت کرده. بسیاری از هنرمندان با سابقه مدیریتی او آشنا هستند. شاید بد نباشد از این دریچه به این مدیر عملگرا گفت که ما منتظر تغییر هستیم. فقط زودتر.

چهره روز

تقدیر شجریان از علیزاده

● **شرق:** انصراف حسین علیزاده از گرفتن نشان شوالیه همچنان خبرساز است. رد این نشان از سوی این نوازنده تار واکنش متفاوت اهالی فرهنگ و هنر و حتی جناح‌های سیاسی را در پی داشت. علیزاده روز شنبه هشتم‌آذر با انتشار نامه‌ای ضمن انصراف از دریافت بالاترین نشان فرهنگی کشور فرانسه، نوشته بود: «به نام حسین علیزاده قناعت کرده، تا آخر عمر به آن پیشوند یا پسوندی نخواهم افزود.» در همین رابطه محمدرضا شجریان در متنی که در صفحه شخصی‌اش قرار داده، نوشته است: «با خوشحالی به حسین علیزاده تبریک می‌گویم که ضمن سپاس و احترام به دولت فرانسه از دریافت نشان شوالیه رسما پوزش خواست. پوزش‌خواهی او از جنبه اعتراض به دولت فرانسه نبود بلکه اعتراض به رفتار و گفتار کسانی از خودمان بود که از این نشان‌ها استفاده نابجا کردند و می‌کنند. منظورم خود شخصیت‌های دریافت‌کننده نشان و مدال نیست بلکه بادمجان دورقاب‌چین‌هایی است که نام این نشان‌ها را پیشوند نام هنرمند مورد علاقه‌شان می‌کنند. نمونه دیگری هم اغلب سازمان‌های تبلیغاتی برای موفقیت در کسب درآمد بیشتر یک شرکت تولیدکننده یا برگزارکننده کنسرت‌ها، برای پرکردن سالن‌های کنسرت پیشوندهایی به نام هنرمند و یا گروه هنری اضافه می‌کنند که مفهوم آن هیچ مناسبتی با کاری که آن هنرمند یا گروه انجام می‌دهند، ندارد و گاه خنده‌آور است. این نابجاگویی‌هاست که نشان‌ها و مدال‌ها را بی‌اعتبار می‌کند.» اما در آخرین واکنش‌ها به این اقدام علیزاده روز یکشنبه اعضای کمیسیون فرهنگی مجلس اقدام این نوازنده را مورد تقدیر قرار دادند. مرتضی حسینی، نماینده مردم قزوین در مجلس شورای اسلامی با تاکید بر اینکه ما به افرادی چون حسین علیزاده افتخار می‌کنیم، گفت: فرانسه با اهدای نشان شوالیه به هنرمندان ایرانی به‌دنبال این نیست که امتیاز جهانی بدهد، بلکه با اهدای چنین نشان‌های تلاش دارد، هنرمندان ایرانی را بخرد.

برگزارکنندگان نهمین دوسالانه نگارگری در جمع خبرنگاران:

نگارگری معاصر در حال شکل‌گیری است

سحر آزاد: دغدغه به‌روزشدن هنرهای سنتی ایران همچنان پابرجاست. برگزارکنندگان نهمین دوسالانه نگارگری ایران با بیان اینکه نوآوری دغدغه هنرمندان این رشته است، از شکل‌گیری نگارگری معاصر خبر دادند. نشست خبری نهمین دوسالانه نگارگری، صبح دیروز، ۱۰آذر در موزه هنرهای معاصر ایران برگزار شد. یکی از موضوع‌های مورد پرسش خبرنگاران در این نشست، به‌روزشدن نگارگری ایران بود که امیر طهماسبی، دبیر این دوره در پاسخ این مساله گفت: «هنر نگارگری معاصر ما در حال شکل‌گیری است، همچون مکتب هرات، تبریز و... مکتب نگارگری معاصر ایران هم در حال شدن و شکل‌گیری است.» او البته به نبود محدودیت در این زمینه اشاره کرد: «تعریف‌های مشخص برای نقاشی ایرانی در نظر گرفته شده است. هر اثر هنری را که صرفا در ایران کار شده است، نمی‌توانیم یک نقاشی ایرانی بدانیم. هیچ‌کدام از هنرمندان معاصر ما به دنبال تقلید از هنرمندان گذشته نیستند و ما هم برای آنها محدودیتی در نظر نگرفته‌ایم. هر اثری که کیفیت و استانداردهای لازم را در همان چارچوب مشخص نقاشی ایرانی داشت، پذیرفته شده است. از بهزاد تا فرشچیان، مهرگان، آقامیری و... که از نگارگران معاصر هستند، آثاری آفریدند که تکرار گذشته نبود. با این‌حال هیچ محدودیتی برای آثار نوآورانه در صورتی که در قالب نقاشی ایرانی بگنجد، نداریم.» این نگارگر در توضیح بیشتر این موضوع عنوان کرد: «نمی‌توان منکر پیوند نگارگری با گذشته شد. ما حتی روی پوشش اشخاص در نقاشی هم تاکید خاصی نداشتیم که مثلا برای دوره صفویه باشد. این هنر دارای فرم‌های بصری خاصی است که ریتم کار هنرمندان را موزون و منحصربه‌فرد کرده است. شاید در کشور ما این مرزبندی‌ها پررنگ شده باشد، اما وقتی یک اثر نگارگری از هنرمندان ایرانی را به خارج از کشور می‌بریم، به آن تنها به‌عنوان یک اثر نقاشی نگاه می‌شود و این مرزبندی‌ها در آنجا خیلی مشهود نیست.» طهماسبی در مورد رابطه نگارگری و ادبیات نیز گفت: «اگر در آثار نگارگری ما از لباس مرسوم دوره صفویه استفاده می‌شود که با زندگی امروز ایران فاصله دارد، به دلیل همخوانی با ادبیات است. البته آثاری هم داشته‌ایم که ارتباطی با ادبیات نداشته و به موضوعات اجتماعی روز پرداخته‌اند. نوآوری دغدغه همه هنرمندان نگارگر است.» دبیر نهمین دوسالانه نگارگری همچنین در تشریح جزییات این دوره اظهار کرد: «۹۶۸ اثر به‌شکل اینترنتی به دوسالانه ارسال شده و در نهایت، یک‌سوم آثار به بخش نهایی راه پیدا کرد که در نگارگری حدود ۴۰۰ اثر، گل و مرغ ۲۲۳ اثر، تذهیب ۱۸۷ اثر، تشعیر ۵۲ اثر و طراحی ۱۰۳اثر انتخاب شده است و بخش داوری از هفته دوم برپایی دوسالانه، کارش را برای انتخاب نهایی برگزیدگان آغاز می‌کند.»

نمایشگاه نهمین دوسالانه نگارگری ایران، ساعت ۱۸ روز شنبه، ۱۵ آذر در موسسه فرهنگی هنری صبا افتتاح خواهد شد و تا دهم دی‌ماه ادامه دارد.

غافلگیری در سینماحقیقت؛ استقبال از روز اول

شاید سینماحقیقت تنها جشنواره سینمای ایران باشد که از همان روز اول، با استقبال گسترده علاقمندان سینمای مستند مواجه می‌شود.

این استقبال در نخستین روز از هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت و هنگام نمایش فیلم‌های مستند «گزارش یک بازپرس» ساخته محسن خان‌جهانی و «چه کسی ما را کشت؟» محمدحسین جعفریان به اوج خود رسید. مستندهایی که همزمان، سالن شماره یک و دو سینما فلسطین را پُر کردند تا نشان دهند که فیلم مستند هم مخاطبان انبوه خود را دارد.

در مراسم افتتاحیه یا Opening مستند بلند گزارش یک بازپرس، مازیار فکری‌ارشاد (مجری- کارشناس برنامه افتتاحیه مستندهایی که برای اولین بار روی پرده سینماحقیقت می‌روند) با اشاره به استقبال تماشاگران از این فیلم گفت: «خوشحالم که این سالن مملو از تماشاگر است. این اتفاق را در جشنواره‌های ایران، آن هم در روز اول کمتر شاهد بودیم و به نظرم برگزارکنندگان جشنواره سینماحقیقت باید آن را به فال نیک بگیرند.»

در ادامه محسن خان‌جهانی کارگردان «گزارش یک بازپرس» درباره ساخت این مستند توضیح داد: «سال‌ها پیش می‌خواستم فیلمی با موضوع کار بازپرسی پرونده قتل بسازم، اما فرصت نمی‌شد تا اینکه آقایان دکتر پورمحمدی و دکتر شهریاری کمک کردند تا این فیلم ساخته شود. این مستند درباره زندگی و کار بازپرسان ویژه قتل است. کار کردن درباره این موضوع واقعا سخت بود و ما باید در پرونده‌های ویژه قتل، با بازپرس شهریاری همراه می‌شدیم.»

سپس دکتر شهریاری با دعوت خان‌جهانی روی سن حاضر شد و از تجربه حضور در یک فیلم مستند گفت: «ما همیشه مقابل دوربین خبرنگاران حوادث بودیم، اما این اولین تجربه حضورم در سینمای مستند و جلوی دوربین است. در این فیلم ما با کار سخت فیلمسازان آشنا شدیم و از این جهت خوب بود، اما کار ما سخت‌تر از چیزی است که در قالب فیلم آمده است.

وی در پایان از قضات و بازپرسان ویژه قتل که در سالن حضور داشتند، تشکر کرد.

دقایقی بعد در سالن شماره ۲ فلسطین هم یک مستند پُرمخاطب روی پرده رفت: مستند «چه کسی ما را کشت؟» ساخته محمدحسین جعفریان. وی در مراسم افتتاحیه فیلمش گفت: «از میان ۱۰، ۱۵ فیلمی که ساختم، بیشتر فیلم‌هایم در حوزه افغانستان بوده است. در مورد این مستند هم باید بگویم چهار سال پیش به بیرجند رفتم و مسئولان حوزه هنری پیشنهاد ساخت مستندی در خصوص شهید ناصری را دادند.»

وی ادامه داد: «من گفتم اگر موضوع فیلم درباره حادثه ۱۷ مرداد سال ۱۳۷۷ و کشته شدن دیپلمات های ایرانی توسط طالبان باشد، این مستند را می‌سازم. البته فکر نمی‌کردم موافقت کنند، اما دوستان حوزه هنری تایید کردند و با اینکه ۱۲ سال از این حادثه می‌گذشت و کار خیلی سخت شده بود، فیلم را ساختم.» جعفریان درباره اولین نمایش فیلمش در جشنواره سینماحقیقت نیز گفت: «با توجه به حساسیت موضوع، تلویزیون برای پخش آن موافقت نکرد تا برای اولین بار روی پرده سینماحقیقت برود و به همین خاطر از برگزارکنندکان جشنواره تشکر می کنم. همچنین قدردان زحمات تدوینگر این مستند نیز هستم که با انبوهی از راش‌ها مواجه بود و در تدوین کار حوصله به خرج داد.»

«چه کسی ما را کشت» به حادثه ۱۷ مرداد سال ۱۳۷۷ می پردازد. در آن روز نه نفر از دیپلمات‌های ایرانی در مزار شریف به شهادت رسیدند. در بین این شهدا سردار ناصری از سرداران سپاه و سال‌های دفاع مقدس هم بود. او در آن زمان مسئولیت فرهنگی داشت. این ماجرا ۱۶ سال بعد از آن هم در پرده‌ای از ابهام ماند تا جعفریان سال‌ها بعد آن را به تصویر بکشد.

جای خالی اسطوره‌سازی در سینمای مستند ایران

از عصر دیروز، جلسات نقد و بررسی فیلم‌های جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت هم آغاز شد. فیلم‌های H2O mx، خرابات، بلاکشان، عیّار مشروطه از آثار منتخبی بودند که با حضور شاهین امین و کیوان کثیریان مورد نقد قرار گرفتند.

محمود یارمحمدلو کارگردان مستند «عیّار مشروطه» در این نشست گفت: هیچ‌گونه فضاسازی در جهت اسطوره‌سازی ستارخان در فیلم انجام نداده‌ام و تلاش کرده‌ام به تاریخ وفادار بمانم. امیدوارم شرایطی فراهم شود تا به معرفی کارهای دیگری که ستارخان برای این سرزمین انجام داده است بپردازیم. این فیلم به دلیل این‌که من تحت عمل جراحی گردن قرار گرفتم شش ماه فیلمبرداری‌اش متوقف شد، اما مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی در این راستا همکاری کرد. مردم تبریز نیز زمانی که متوجه شدند قرار است فیلمی در ارتباط با ستارخان ساخته شود، از هیچ‌گونه کمکی دریغ نکردند.

شاهین امین منتقد این نشست هم در تحلیل فیلم گفت: اینکه «عیّار مشروطه» به سمت اسطوره‌سازی نرفته است را می‌توان نقطه ضعف فیلم دانست، چراکه معتقدم ما امروز نیاز داریم به سمت اسطوره‌سازی در سینما حرکت کنیم. باید افراد بزرگ جامعه را برجسته کنیم. دیگر زمان آن رسیده که به جای اسطوره‌های غربی همانند «بت من» و «هری پاتر» که مردم به راحتی آن‌ها را می‌شناسند ما اسطوره‌های خودمان را به تصویر بکشیم. متاسفانه مردم ما اسطوره‌های غربی را به خوبی می‌شناسند ولی به هیچ عنوان اطلاعاتی در ارتباط با بزرگان ما در عرصه‌های مختلف که در این سرزمین زیسته‌اند ندارند. سامی سردار ملی (نواده ستارخان) نیز در این نشست گفت: واقعا از همه می‌خواهیم بیش از این به فعالیت‌هایی که جدم انجام داده بپردازند. امیدوارم که این مستند تلنگری برای سایر مسئولین در این زمینه شود تا گام‌های بزرگ‌تری در عرصه سینما و تلویزیون برداشته شود.

افتتاح سایت سینماحقیقت

همزمان با آغاز هشتمین دوره جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، سایت اختصاصی جشنواره هم افتتاح شد و در دسترس عموم کاربران اینترنتی قرار گرفت. در این سایت جدیدترین اخبار، گزارش‌ها، مصاحبه‌ها، نقدها، عکس‌ها، پوسترها، تیزر و آنونس فیلم‌های مستند منتخب هشتمین جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت قابل دسترسی و بازبینی است.

عموم علاقمندان جهت اطلاع از آخرین اخبار و رویدادهای جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت می‌توانند به پایگاه اینترنتی این جشنواره به نشانی www.irandocfest.ir مراجعه نمایند.

یکی از ویژگی‌های این سایت، انتشار اختصاصی نقد تمامی فیلم‌های بخش مسابقه ملی و منتخبی از آثار بخش‌های بین‌المللی جشنواره است که این آثار با همکاری انجمن نویسندگان و منتقدان مورد نقد قرار گرفته و براساس جدول برنامه نمایش، همه‌روزه روی سایت قرار خواهد گرفت.

قابل توجه نویسندگان، شاعران و موسیقی دانان

نشر کیارش با هدف توجه به استعدادهای ناشناخته حوزه نگارش و هنر ، به انتشار اولین اثر شما عزیزان می پردازد شما هنرمند گرامی که تا کنون موفق به ارائه ی اثر خود به مخاطبان هنر و اندیشه نشده اید می توانید مشخصات فردی و زمینه ی فعالیت خود را اعم از ادبیات داستانی ، قصه کودکان ، شعر یا موسیقی به همراه بخش کوچکی از اثر به آدرس پست الکترونیکی K.safarzadeh99@gmail.com ارسال فرمایید . بدیهی است آثاری که کامل و آماده ی چاپ و نشر باشند در اولویت قرار می گیرند .